

Byla C-205/07

Baudžiamoji byla prieš Lodewijk Gysbrechts ir Santurel Inter BVBA

*(hof van beroep te Gent prašymas
priimti prejudicinį sprendimą)*

„EB 28 — 30 straipsniai — Direktyva 97/7/EB — Vartotojų apsauga nuotolinės prekybos sutarčių srityje — Teisės atsisakyti sutarties terminas — Draudimas reikalauti, kad vartotojas sumokėtų avansą ar atliktų bet kokią kitą mokėjimą nepasibaigus teisės atsisakyti sutarties terminui“

Generalinės advokatės V. Trstenjak išvada, pateikta 2008 m. liepos 17 d. . . . I - 9949
2008 m. gruodžio 16 d. Teisingumo Teismo (didžioji kolegija) sprendimas . . . I - 9979

Sprendimo santrauka

Laisvas prekių judėjimas — Kiekybiniai eksporto apribojimai — Lygiaverčio poveikio priemonės — Sąvoka

(EB 29 straipsnis; Parlamento ir Tarybos direktyvos 97/7 6 straipsnis)

EB 29 straipsnis nedraudžia nacionalinės teisės akto, tarpvalstybinės nuotolinės prekybos atveju neleidžiančio tiekėjui reikalauti, kad vartotojas sumokėtų avansą arba atliktų bet kokią kitą mokėjimą nepasibaigus teisės atsisakyti sutarties terminui, bet jis draudžia, kad, taikant šį teisės aktą, būtų neleidžiama prašyti vartotojo mokėjimo kortelės numerio nepasibaigus minėtam terminui.

Iš tiesų toks tiekėjui nustatytas draudimas, netgi jeigu pastarasis įsipareigoja nepasibaigus minėtam terminui nepanaudoti mokėjimo kortelės sumoms nuskaičiuoti, yra kiekybiniam eksporto apribojimui lygiavertis poveikio priemonė. Jis paprastai labiau paveikia tarpvalstybinę prekybą, kai parduodama tiesiogiai vartotojams ir visų pirma kai tai daroma internetu, ir taip yra būtent dėl kliūčių, kurios atsiranda susidūrus su kitoje valstybėje narėje esančiais nesąžiningais vartotojais, ypač jei kalbama apie pardavimą už sąlygiškai nedideles sumas. Toks draudimas, net jeigu jis taikomas visiems nacionalinėje teritorijoje veikiantiems ūkio subjektams, vis dėlto labiau paveikia gaminių išgabėnimą iš valstybės narės rinkos nei prekybą gaminiais aptariamoms valstybės narės rinkoje.

Kalbant apie tokios priemonės pateisinimą siekiu užtikrinti vartotojų apsaugą, nurodytina, kad, siekiant garantuoti veiksmingą teisės atsisakyti sutarties įgyvendinimą, drau-

dimas reikalauti sumokėti avansą atrodo tinkamas ir proporcingas. Šiuo atžvilgiu, pirma, valstybės narės, nepažeisdamos Bendrijos teisės, turi nustatyti, kaip tiekėjui ir vartotojui paskirstyti neįvykdymo riziką, kuri būdinga nuotolinės prekybos sandoriams dėl kiekvienos šalies sutartinių įsipareigojimų įvykdymo momento nesutapimo. Antra, net jei draudimas reikalauti atlikti mokėjimą nepasibaigus teisės atsisakyti sutarties terminui padidina tiekėjų abejones, ar bus sumokėta už patiektą prekę, vis dėlto jis atrodo būtinas norint užtikrinti aukštą vartotojų apsaugos lygį. Iš tiesų vartotojas, kuris tiekėjui sumokėjo avansą, bus mažiau linkęs įgyvendinti savo teisę atsisakyti sutarties, ir taip bus net tuo atveju, kai patiekti gaminiai nevisiškai atitiks jo reikalavimus.

Atvirkščiai, draudimas reikalauti vartotojo mokėjimo kortelės numerio naudingas tik siekiant išvengti rizikos, kad tiekėjas nuo jos nuskaitys pirkimo kainą nepasibaigus teisės atsisakyti sutarties terminui. Tačiau jei taip būtų padaryta, pats tiekėjo elgesys pažeistų draudimą reikalauti atlikti mokėjimą nepasibaigus teisės atsisakyti sutarties terminui, todėl draudimas tiekėjui reikalauti, kad vartotojas nurodytų savo mokėjimo kortelės numerį, viršija tai, kas būtina siekiamam tikslui įgyvendinti.

(žr. 42, 43, 52, 54–56, 60–62 punktus ir rezoliucinę dalį)